

ПРОТОКОЛ

№ 189

гр. Пловдив, 07.04.2023 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ПЛОВДИВ, 2-РИ ТЪРГОВСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на седми април през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Нестор Сп. Спасов

Членове: Емилия Ат. Брусева
Радка Д. Чолакова

при участието на секретаря Катя Н. Митева
Сложи за разглеждане докладваното от Радка Д. Чолакова Въззивно търговско дело № 20235001000143 по описа за 2023 година.
На именното повикване в 10:46 часа се явиха:

Жалбоподателят Т. П. П., редовно призован, не се явява, за него се явяват адв. В., упълномощена от по-рано и адв. Ф.-Р., преупълномощена от днес, представя пълномощно.

Ответникът по въззивната жалба „Ф.**“ ЕООД, редовно призован, за него се явява адв. Г., упълномощена от по-рано.

Третото лице помагач „Р.Ф.“ ЕАД, редовно призован, не се явява представител.

Адв. В.: Да се даде ход на делото.

Адв. Ф.-Р.: Да се даде ход на делото.

Адв. Г.: Да се даде ход на делото.

Съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

Пристъпи се към докладване на въззивната жалба.

Обжалва се постановеното решение по т.д. № 227/2019 г. по описа на Окръжен съд - Х., в установителната му уважителна част, с която е признато за установено по отношение на Т. П., че същият дължи на „Ф.**“ ЕООД

сумата от 97 818,82 лв. - главница по иск с правно основание чл. 79 във вр. с чл. 99 от ЗЗД, представляваща дължима от него цена на прехвърлено вземане по договор за цесия от 30.05.2018 г., сключен между него като цесионер и „Ф.*“ ЕООД като цедент, ведно със законната лихва, както и сумата от 3 396,46 лв. - мораторна лихва върху тази главница за периода 01.06.2019 г. – 03.10.2019 г., които вземания са предмет на заповедно производство, издадена Заповед за изпълнение на парично задължение по ч.гр.д. № 2932/2019 г. на Районен съд - Х..

Жалбоподателят Т. П. счита, че решението в така посочената обжалваема уважителна част е неправилно, поради допуснати съществени процесуални нарушения, незаконосъобразност и необоснованост, като моли да се отмени, като се отхвърлят исковете изцяло, а при условия на евентуалност да се намали техния размер.

Изложил е подробни съображения, като на първо място не е съгласен с изводите на съда във връзка с възраженията за нищожност на процесния договор за цесия и предхождащия го такъв от 17.06.2013 г., като счита, че неправилно в тази връзка се интерпретирани събраните свидетелски показания, както и представените писмени доказателства, включително споразумението от 12.12.2012 г.

На следващо място е посочил, че неправилно са възприети размерите на исковете, поради неправилните изводи на съда във връзка с възраженията за нищожност на договорите за цесия, като подробно е описал изчисленията в пункт 2-ри от оплакванията във въззивната жалба.

На следващо място е преценил, че неправилно не е разгледан и не е обсъден споразумителния протокол от 28.12.2020 г. по подробно описани оплаквания в тази връзка в пункт 3-ти от въззивната жалба.

Както се посочи по-горе, се моли да се отмени решението, да се отхвърлят изцяло исковете, евентуално частично, претендират се разноси за две съдебни инстанции.

Във въззивната жалба няма направени доказателствени искания.

Ответникът по въззивната жалба е подал отговор на въззивната жалба, който е бланкетен.

Адв. В.: Поддържахме въззивната жалба. Действително нямаме

доказателствени искания. Спорът е изяснен цялостно от фактическа страна.

Представям преводно нареждане за заплатено адвокатско възнаграждение, тъй като в представения договор нямаше данни за заплащане на сумата, която е платена непосредствено преди днешното съдебно заседание. Представям и списък на разноските за двете съдебни инстанции.

Адв. Ф.-Р.: Присъединявам се към казаното.

Адв. Г.: Уважаеми апелативни съдии, подали сме отговор на въззивната жалба, в който сме заявили, че ще развием съображенията си по същество.

Оспорваме жалбата, както сме посочили и в писмения отговор.

Считам, че не са налице нарушенията, посочени в нея при постановяване на решението.

Представям списък с разноски, договор за правна помощ, доказателства за платена сума.

Нямам доказателствени искания.

Съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИЕМА представените списъци за разноските, доказателства към тях.

ПРИКЛЮЧВА съдебното дирене.

ДАВА ХОД НА УСТНИТЕ СЪСТЕЗАНИЯ.

Адв. В.: Уважаеми апелативни съдии, моля да уважите въззивната жалба изцяло. Правилно докладвахте, че тя е много подробна, взели сме отношение по всички спорни въпроси по делото, с аргументи защо считаме, че решението на Х. окръжен съд в уважителната установителна част е неправилно.

Оплакванията ни са действително в две основни групи.

В част I от жалбата подробно разглеждаме и обсъждаме тезата си за нищожност на договора за цесия от 2018 г., която се обуславя от нищожността на предходната цесия от 2013 г.

Позовали сме се на различни хипотези на чл.26 ал.1 и ал. 2 от ЗЗД и сме се аргументирали защо считаме, че е налице такава нищожност.

Х.т окръжен съд не сподели тези наши доводи. Моля отново да ги обсъдите, защото от това как ще бъдат възприети тези доводи, зависи дали изцяло да бъде уважена жалбата ни, тъй като те касаят целия спор и размера на иска.

Моля да обърнете внимание на оплакването ни по чл. 99 ал.2 от ЗЗД във връзка с твърдението ни, че при сключване на договора за цесия на Т. П., не са били представени всички документи, които установяват вземането.

Тук се позовахме на конкретно нарушение на ЗЗД при сключване на договора за цесия, тъй като на Т. П. е представен предходния договор за цесия и един анекс и никакви други съпътстващи документи, които да установяват размера на това вземане. За да докаже, че е изпълнил това задължение, ищецът в този спор ангажира само свидетелски показания, това са показанията на свидетеля А.. Съдът изцяло кредитира неговите показания, за да приеме, че не е било допуснато такова нарушение, което ние считаме за съществено.

Представи се и една счетоводна справка допълнително, която не покрива и размера на тази цесия.

Съдът е изложил в тази част един мотив, който смятам за незаконосъобразен. Съдът твърди, че не е било необходимо, точно това е фразата, да се предават такива документи, тъй като Т. П. бил достатъчно информиран за предишната цесия, за размера на вземането и прочие.

Тук в тази част изводите на съда са и необосновани, не се уважи и твърдението ни, че свидетелят А. неговите показания, дори и да ги приемем за относими към спора, следва да се преценяват през призмата на чл.172 от ГПК, като заинтересован.

Извън тезата за нищожност в раздел 2-ри подробни съображения излагаме за начина на формиране на сумата по цесията, във връзка с оспорването ни на този иск и по размер.

Групирали сме отделните групи суми, по които също са изложени достатъчно подробни съображения.

Относно сумата 13 600 лв., за която със съдебно счетоводната експертиза се установи, че е сума лично платена от Т. П., като физическо лице за погасяване на този кредит, който е в основата на договора за цесия.

Съдът е приел тук, че за да плати тези суми Т. П. е вземал служебни

аванси от "А." АД, правилно "А." АД е включило тази сума в размера на цесията.

Считам, че отношенията на Т. П. като служител в "А." АД, със самото "А." АД на тема получаване на аванси, отчитане на служебни аванси няма пряко отношение към това как той използва тази сума и за какво я използва.

Това са друг тип отношения по служебни аванси, които ако не са отчетени, би трябвало да се търсят по друг ред, но да се включва тази сума в цесията, считаме за неправилно.

Съдът не възприе и този довод.

Много съществен е доводът, че има разлика в размера на двете цесии и тя е над 26 000 лв., а се цедира това вземане, което е по първичната цесия. В хода на делото се уточни от къде идва тази сума от 26 000 лв. и съдът е отхвърлил в тази част претенцията за 6700 лв., представляващи лихва, докато в останалата част до 26 000 лв. не е приел нашето възражение за основателно, а е приел, че това е лихва, която допълнително е била изчислена. Представя се един приемо-предавателен протокол след сключване на цесията, в който има изчислявана лихва. Нашата теза е, че тази лихва няма как да е предмет на договора за цесия, след като не е включена в самия договор, а се оказа даже от друга страна, че тя е и неправилно изчислена. Вещото лице я изчисли в друг размер. По-важен е принципния подход.

Има и основание да се ревизира размера на сумата, дори и да не се приемат принципните ни възражения за нищожност.

Моля, да вземете отношение по тези въпроси и да ревизирате решението.

Моля да ни се присъдят деловодни разноси за двете съдебни инстанции.

Моля да ми се даде срок след като се запозная със защитата на ответника да допълня становището си.

Адв. Г.: Уважаеми апалетивни съдии, моля да потвърдите първоинстанционното решение, като приемете, че не са налице основания за неговото отменяне или изменяне.

Моля да присъдите разноси на доверителя ми за въззивна инстанция.

Подробни съображения по основанията и оплакванията, изложени във въззивната жалба съм изложила в писмена защита.

Искам да се спра на един момент, който въпреки, че съдебното решение ползва доверителите ми, не е обсъден от съда, а е поставен от нас още с исковите молби, който считам, че е важен и потвърждава изводите на първоинстанционния съд за дължимост на сумата.

Това е декларация, която Т. П. – ответник по делото, е подписал пред Н., с ясно изразено становище, че дължи исковата сума по договор за цесия, сключен между страните по делото.

Този документ е подписан и се е наложило подписването, а автентичността на декларацията не е оспорвана, въз основа на обезпечително производство, което е провеждано в Н. за обезпечаване плащането на задължения на „Ф.**“ към държавата.

Това производство обезпечително и обезпечителните мерки – запор на вземане, са наложени по чл.206 от ДОПК, който препраща към чл. 508 от ГПК, в който е регламентирана възможност, срок на длъжника да заяви дължи ли тази сума, която от „Ф.**“ се посочва като сума, която да обезпечи вземането на държавата или не дължи.

Именно в изпълнение на законовата разпоредба на чл. 508 ал.1 от ГПК, към която препраща чл. 206 от ДОПК Т. П. подписва декларация, че дължи сумата в размер на 104 519 лв., толкова, колкото е исковата претенция.

Ние сме заявили, че това изявление, дадено в писмен вид, пред надлежен орган на Т. П., представлява признание по смисъла на чл.175 от ГПК. Съдът още в доклада си каза, че ще цени тази декларация и това писмено доказателство, въпреки искането ни да се приеме като признание от страна на ответника, с всички доказателства по делото с решението.

В решението, съдът е отделил на тази декларация едно изречение и е казал, че не споделя доводите на ищеца, че тази декларация представлява признание по смисъла на чл.175 от ГПК и въпреки, че съдебното решение ползва доверителите ми, аз моля да се произнесете по този въпрос – представлява ли признание по смисъла на чл. 175 от ГПК, тази декларация, дадена пред надлежен орган, в изпълнение на закона и може ли след това, допустимо ли е или е шиканиране в процеса оспорването от страна на

ответника Т. П. на задължението, което сам е признал, че има към „Ф.**“.

По останалите съображения, изложени във въззивната жалба представям писмена защита, с препис за жалбоподателя.

Моля в този смисъл за Вашето решение!

Адв. В. /Реплика/: Това, което пледира колегата, беше един от спорните въпроси в първоинстанционното производство и беше взето отношение по този въпрос, още в доклада на съда, независимо от кратките мотиви и правилно беше прието, че това не е извънсъдебно признание, за да се цени по този начин, защото действително в противен случай това решава целия спор и колегата от самото начало даже се противопоставяше на събиране на доказателства, като неотносими и излишни за настоящето производство.

Подробни съображения, във връзка с подробната аргументация, ще изложа в писмена защита, за която моля да ми дадете срок.

Съдът дава 14-дневен срок от днес за представяне на писмени бележки.

Съдът счете делото за изяснено и обяви, че ще се произнесе с решение в законоустановения срок.

Протоколът се изготви в съдебно заседание.

Заседанието се закри в 11:08 часа.

Председател: _____

Секретар: _____